

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. június hó 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A különleges személyes adattal visszaélés vétsége és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. szeptember hó 29. napján kihirdetett 42(II.)Kb.1327/2015. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben a lefokozás katonai büntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. szeptember 29. napján kihirdetett 42(II.)Kb.1327/2015. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki különleges személyes adattal visszaélés vétségében (Btk. 219. § (1) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés) és zaklatás vétségében (Btk. 222. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a./ pont), ezért - halmazati büntetésül - 4 (négy) hónap fogházbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A bűnjelek lefoglalását megszüntette és azok iratokhoz csatolását rendelte el. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megtérítésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a nyilatkozattételre három napot tartott fenn, majd az ítéletet tudomásul vette. A vádlott ugyancsak három napot tartott fenn a jogorvoslat bejelentése érdekében, majd a törvényes határidőben irány megjelölése nélkül fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1069/2016/1. számú átiratában a vádlott - feltételezése szerint a zaklatásos cselekmény alóli részfelmentésért és enyhítésért bejelentett - fellebbezését megalapozatlannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, de az általa mérlegeléssel megállapított történeti tényállás ugyan részben megalapozatlan, mert iratellenes, illetve a 3. számú vádpontot érintően tényállást nem tartalmaz, de ez a megalapozatlanság a tényállás kiegészítésével (az indokolásból a tényállásba emeléssel), illetve helyesbítéssel (névelírás miatt) kiküszöbölhető. Hivatkozott arra, hogy az elsőbíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett, és a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel a vádlott által bejelentett fellebbezés a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre. A bíróság a tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményeit is. A büntetés kiszabása

is törvényes, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a tényállást egészítse ki, illetve helyesbítse és az ítéletet egyebekben hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott a saját védelmében, az utolsó szó jogán kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács nem törvényes vád alapján járt el, mert a szolgálati viszonya az 1. és 2. vádpontban írt cselekmények elkövetésekor már megszűnt. Emellett hivatkozott eljárási hibákra és kifogásolta az elsőfokú bíróság elfogult bizonyítékértékelő tevékenységét is. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítéletet és mellőzze a katonai eljárásra kötelezést.

A vádlotti fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján bírálta felül. Ennek során előzményként megállapította, hogy a Nagykovácsi Járási Ügyészség nyújtott be vádiratot, amely alapján a Nagykovácsi Járásbíróság a tárgyalást megkezdte, majd a 2015. szeptember 16. napján hozott I.B.139/2014/15. számú végzésével hatáskörének hiányát megállapítva elrendelte az ügy áttételét a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsához, figyelemmel arra, hogy „a vádlott a cselekmény elkövetése idején a Magyar Honvédség hivatásos állományába tartozott”.

A felülbírálat során a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács törvényes vád alapján járt el és az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. A vádlott és a tanúk kioktatása törvényes volt. A másodfokú katonai tanács megállapítása szerint a tárgyalási jegyzőkönyvek tartalma alapján nem igazolható az elsőfokú katonai tanács részéről elfogultság. A vádlott érdemi vallomást és védekezést terjesztett elő, amelyet az elsőbíróság ítélete 3. oldalának közepétől rögzített. A vádlotti védekezés leellenőrzésére kihallgatta **sértettet** és további tanúkat. Írásbeli tanúvallomás tételét is engedélyezte, és az így beszerzett vallomásokat felolvasással tette a bizonyítás részévé. Ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, különösen az SMS üzenetek képeit, a vádlott facebook profiljáról lementett nyilvános fényképeket és onnan a sértetthez érkezett üzeneteket, a vádlottnál tartott házkutatás során lefoglalt SD kártyát és DVD lemezt és az internetes szolgáltató adatközlését. A vádlott védekezését összevetette az egyéb bizonyítékokkal és mérlegelés eredményeként az 1. és a 2. tényállás tekintetében azt nem fogadta el, míg a 3. vádpont tekintetében részben elfogadta. Az eljáró katonai tanács indokolási kötelezettségének eleget tett, mérlegelési tevékenységéről ítélete 5. oldalán adott számot.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság marasztaló ítéleti tényállást állapított meg ítélete 2. oldal közepétől 3. oldal közepéig. A bírói gyakorlat - mint ahogy a Kúria Bhar.I.1552/2012/5. számú határozatában erre rámutat - következetes abban, hogy az ítéletszerkesztési hiba folytán nem a történeti tényállásban, hanem az indokolás más részében rögzített tények is a tényállás részét képezik, ezért a fellebbviteli bíróság jelen ügyben ugyancsak a tényállás részének tekinti az ítélet 5. oldal 6., 7. és 9. pontjában írtakat. A fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltaknak megfelelően helyesbíti az ítélet 2. oldal utolsó sorában a sértett nevét, amely helyesen A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint e helyesbítéssel a tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlottnak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében előterjesztett indítványa megalapozatlan.

Az elsőfokú katonai tanács törvényes vád alapján járt el, mert az irányadó történeti tényállás alapján a vádlott az 1. tényállásban írt cselekményeinek egy részét 2013. elejétől, azaz a 2013. június 15-i

szolgálati viszonyának megszűnése előtt hivatásos állományú katonaként követte el. A Be. 470. § (1) bekezdés b./ pontja alapján megalapozott volt az áttétel, függetlenül attól, hogy az irányadó tényállás más részét képező részcsелеkmények elkövetésekor már nem volt katona. Abszolút eljárási szabálysértés tehát nem történt.

A felmentést célzó vádlotti fellebbezés sem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján alapvetően megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú eljárásban a vádlott új bizonyítékra, illetve új tényre nem hivatkozott, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 351. § (1) bekezdésében és a 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást. Ezért a vádlott által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására, és ezen keresztül a felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és nem tévedett a jogi minősítés megállapításakor sem. Jogi értékelő tevékenységével - melyet ítélete 6. oldal közepétől a 8. oldal aljáig fejtett ki - a másodfokú bíróság egyetért. A vádlott a történeti tényállásban rögzített magatartásával megvalósította a különleges személyes adattal visszaélés vétsége (Btk. 219. § (1) bekezdés a./ pont (3) bekezdés), valamint a zaklatás vétsége (Btk. 222. § (1) bekezdés (3) bekezdés a./ pont) tényállási elemeit.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és nem tévedett akkor sem, amikor a vádlottat szabadságvesztés büntetésre ítélte. A kiszabott 4 hónap fogházbüntetés rendkívül méltányosan került megállapításra. Helyesen állapította meg a felfüggesztés próbaidejének tartamát is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által kiszabott végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

Ugyanakkor tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor lefokozásra is ítélte a vádlottat. A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény 61. § (2) bekezdése értelmében, ha a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyáról lemondott, a lemondási idő elteltével rendfokozatát, valamint a szolgálati viszonytal összefüggő jogosultságait elveszti. Tekintettel arra, hogy a vádlott szolgálati viszonya 2013. június 15. napjával lemondással szűnt meg, a katonai büntetés alkalmazása téves, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben a lefokozás katonai büntetés kiszabását mellőzte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. június 23.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó
bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős
és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2017. június 23.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke